

Mutismus

Definice:

***Mutismus** znamená oněmění, jedná se o nepřítomnost nebo ztrátu řečových projevů, která není podmíněna organickým poškozením CNS.*

- Psychogenní poškození CNS – poruchy v oblasti vyšší nervové činnosti; lze k nim přiřadit i psychogenní nemluvnost – mutismus

Klasifikace

- *Autistický, neurotický, perzistentní, psychotický, reaktivní, situační, totální, tranzientní, traumatický, elektivní, surdomutismus*
- v současnosti v Mezinárodní klasifikaci nemocí zahrnuta pouze jedna forma mutismu, a to elektivní mutismus.

- *Elektivní mutismus:*
 - absence řeči v konkrétní situaci, prostředí, v kontaktu s určitými osobami, v situacích, kdy se řeč očekává, ale v ostatních situacích mluví normálně.
 - může být diagnostikován i v dospělosti, ovšem jedná se o symptom jiného postižení

Etiologie:

- elektivní mutismus se nejčastěji vyskytuje u dětí předškolního a mladšího školního věku
- pravděpodobnost vzniku poruchy není závislá na inteligenci
- rodiče s hyperprotektivním modelem výchovy
- tělesné tresty, projevy agresivního chování mezi rodiči

Příčiny:

- endogenní příčiny –
- exogenní příčiny –

Tři základní skupiny etiopatogenetických faktorů

- bezprostředně vyvolávající faktory
 - akutní psychotraumatizace
- predispoziční faktory
 - hyperprotektivní výchova,
 - osobnostní rysy –
 - chronické stresové faktory – obava z trestu, nadměrná přísnost ze strany učitele,
- udržovací faktory
 - přetrvávání výše uvedených skupin faktorů. Nevhodná reakce okolí na mutismus –

Diagnostika

- projevy mutismu musí trvat nejméně 4 týdny – nezahrnujeme 1. měsíc povinné školní docházky

Terapie

- I když mutismus zasahuje převážně schopnost verbálního vyjadřování, je chápán spíše jako psychická porucha.
- Je vyžadován týmový přístup (psychiatr, pedopsychiatr, foniatr, neurolog, logoped, rodiče, škola).